

— Két-három hét választ el bennünket attól, hogy a választójogi törvényjavaslatot a Ház elé terjesszük. Máris kijelenthetem azonban, hogy a választójog elfogadásával ez a kormány korántsem tartja misszióját befejezettnek, mert nemcsak, iniciálni akarja az általános szükségleteknek felismerését, hanem a reformokat végre is akarja hajtani.

Ezután foglalkozott Vadásznak a csehek támadásaira tett kijelentésével és azt monddta, hogy az egyéni felelősség mindnyájunkban megvan és amidőn ő állását elfoglalta, igyekezett biztosítékokat szerezni az osztrák törekvésekkel szemben. Nemcsak a legfelsőbb helyen szerzett biztosítékokat, hanem az osztrák kormány körében is, hogy az osztrák nemzetiségi törekvéseket csak a mai tartományok határain belül fogják megvalósítani. Az osztrák kormányval érintkezésbe lépett arra nézve is, hogy az osztrák büntető törvénykönyvet egészítsék ki azzal, hogy a magyar állam integritása ellen intézett támadásoknak büntető szankciója legyen. Az igazságügyminiszter ezirányú átiratára eddig érdemleges válasz nem érkezett. Két dolog van, amit követni kell. Az egyik, hogy büntető szankciója legyen minden Magyarország ellen elkövetett támadásnak, a másik pedig, hogy *ellenségeink szerét senki a monarchiában ne tolhassa.* (Ennél a kijelentésnél az egész Ház tapsolt, a Károlyi-párt kivételével.)

Intézkedések történtek aziránt is, hogy a törekvéseknek nyilvánosságra hozását a cenzura megakadályozza.

Foglalkozott még a miniszterelnök az élelmiszer kérdésével is és megállapítja, hogy nálunk az élelmiszer ára ép olyan magas, mint Ausztriában. Végül kijelentette, hogy a legközelebbi napokban fog tárgyalni erről az osztrák kormányval és kifejezésre fogja juttatni előbb ismertetett álláspontját. (Zajos helyeslés.)

Glöswein Sándor röviden szólott ezután, a javaslatot elfogadja. Az elnök ekkor az ülést délután négy óráig felfüggeszti.

(A délutáni ülés.)

Telcsky János gazdasági kérdéseket fejtegetett. A háboru alatt felmerült sok meglepetés után nem tudhatjuk, hogy a jövő gazdasági élet hogyan fog alakulni. Háboru után a tőke szerepe nagy vonásokban ugyanaz lesz, mint a háboru előtt volt. Olyan gazdasági atmoszférát kell tehát teremteni, a mely minél több idegen tőke beözönlését teszi lehetővé. Kijelenti, hogy hiva a szervezkedési szabadságnak, de szervezkedési kényszer nélkül. Szükséges, hogy a nagybirtokosok földben róják le vagyondójukat. Ezt könnyebben megtehetik, mint pénzben. A földéhség kérdését meg kell oldani. Olyan vidékeken, ahol túlteng a földbirtok, a legyszerűbb megoldás a vagyondó földben való lerovása. Az indemnitást elfogadja.

Gróf Esterházy Mihály a Károlyi-párt nevében elfogadja az indemnitást. Az elnök ezután este 8 órakor megszakította a vitát és folytatását szerdára halasztotta.

Szőlőtermés a hirös városban

Kecskemét, 1917 október hó.

Vége felé jár a szüret Kecskeméten s most már megállapítható. Hogy szomorú időknek bus vigasztalása, a „lesz még szőlő lágy kenyér” igazságának a mérlege erősen a szőlő, illetve a bornak erjedő must javára billentette a mérleget. Ugynevezett rekord termés volt a hirös város határában levő cirka 13.000 hold területen. Mindenütt jól fizet a szőlő, amely különösen sokat fejlődött a szüret előtti két utolsó héten, s a gazda figyelő reménységét mindenütt várakozáson felül multa.

1908 és 1910 óta nem volt ilyen termés Kecskeméten, az utolsó években már a tavaszi fagyok a szőlővel együtt fagyasztották meg a gazda reménységét is. De az idén, a hogy a szeptember végi bucsuzó napsugár pirosra festette a szőlő leveleit, úgy tüzelt az öröm színe a termelő arcán is. És mióta megkezdődött a szüret, a szorgalmas munkás kezek-lábak, gépek alól dusan, szinte véget érni nem akaróan csurog, folvdogál az „isteni nedű”.

A város tulajdonát képező 200 hold szőlő Szikrában is színültig megtölti borral a nagy nyolcvan, száz hektós hordókat, a melyek jó része évek óta szomorú, üres kongással tanuskodott a rossz termésről. Itt még folyik a szüret, a szedők sorában a kék rékli, piros kendő sűrűn váltakozik az orosz foglyok barna tányérsapkájával, akik széles hátukon vigan, szüreti hangulathoz illően hordják a teli puttonyokat a kocsikra.

A felügyelő becslése szerint jóval több, mint háromezer hektoliter bor lesz. Ausztriai és németországi kereskedők már hetek óta itt tartózkodnak a városban, hogy nehéz ezresekkel bélelt tárcájukkal adandó alkalomkor megkössék az üzleteket. Hírlik, hogy a bor ára felmegy hektoliterenkint négyszáz koronára, ami valutánk megjavítása érdekében üdvös dolog is volna.

A pincészövetkezet modern, cementhordós pincéi, — amelyek 18.000 hektoliter befogadására képesek — is megtelnek az idén, sőt talán még szüknek is bizonyul a hordók tartalmá. Az intézet ambiciózus igazgatója, Héjjas Mihály már most tervezi a háboru utánra a pincék kibővítését, illetve szaporítását.

Évek óta fukar volt a természet a szőlőskertek gyümölcsötzetésével, s szüretkor a szőlőbirtokosok kedélye szinte egvűtt savanyodott az erjedő musttal. Pláne az utóbbi évek, súlyosbitva még a háborus kezelési költségekkel is, nem egy kigazdának apasztották, sőt emésztették föl a vagyonát. Sokan aztán szabadulni igyekeztek az áldatlan birtoktól. Így most szélteben-hosszában beszélnek egy szinte tragikomikus adás-vételről, ahol a szőlősgazda — lévén pedig egyuttal jó módu ügyvéd — megunván a szőlőskertjének évek óta tartó meddőségét, az idén tavasszal tuladott rajta. A vevő — a békeidőben úgy mondtuk volna: „földhözragadt szegény” — bakter — gazdaságát képező két tehén már vagyont jelentett s így a két tehén árából, vagyis 6000 koronával lefoglalozta a 40.000 korona vételárban lekötött szőlőt — „Bakter tervez, Isten végez” — az új tulajdonos idei termése 350 hektoliter és eddig kiárult a mustból száztizezer koronát, nem is szólva a gyümölcstermésről.

Az embernek eszébe jutnak a főnyereményre kalkulált sorsjegyek, amelyeknek számait Fortuna Istenasszony évekig közönyösen kerülgeti s amikor a tulajdonos reményvesztetten tulad rajta, a sors szeszélyeképen rögtön beüt a főnyeremény.

A bő termés különben ismét aktuálissá teszi Kecskemét gazdaközönségének régi óhaját, a borközlaktár létesítését. Az 1913. évi gazdaggyűlésen Serényi földművelésügyi miniszter meg is ígérte ezt a városnak, sőt

megbizásából lent is járt a budafoki pincemesteri tanfolyam igazgatója a hely kijelölésé végett. A háboru azonban egvelőre ezt a tervét is elvitte. Nagyon üdvös dolog volna pedig, főleg a kigazdák szempontjából, akik hordóhiány miatt gyakran kénytelenek boraikat a kereskedő kényszerárai szerint elkötyvetélni. Volt rá eset 1910-ben, hogy a nagy borkereskedők 8—10 koronáival vetették hektóját a bornak az akkori 16—18 koronás ár helyett. A borközlaktárnak tehát az volna a legfontosabb ténykedése, hogy hordóval lássa el a tagjait, boraikat a raktárban kezelje és az eladást lebonyolítsa, szükesség esetén előleget is adjon a termelőnek. Így kevésbé fordulnának elő az idehez hasonló esetek. Ugyanis sok kereskedő, aki magas áron előzetes kötést csinált, most, hogy bő szüret köszöntött be és eleinte a borközlaktár rohamosan estek, sokan, nehogy ráfizessenek az üzletre, a hordóhiánvra való hivatkozással megtagadták az átvételt. Így aztán itt is, ott is lesznek pörösködések, s a dolog végén nemcsak a gazdák, de az ügyvédek is vigan szüretelnek.

Fehér Olga.

A Meinx-pör tárgyalása.

(Saját tudósítónktól.) Keddi számunkban közöltük, hogy dr. Czövek Sándor államrendőrségi kapitány és Bialoszkurszky detektív nem jelentek meg a Meinx-pör hétfői tárgyalásán kihallgatásra s így az a szenzáció, amit kettejük kihallgatása ígért, elmaradt. Keddre kiderült, hogy hamarosan nem is jelenhetnek meg Szegeden Bialoszkurszkyék. Sándor László államrendőrségi főkapitány ugyanis táviratban értesítette dr. Stössinger Benő tárgyalásvezető főhadnagy, hadbíró, hogy a kormány megbízásából az egész Czövek—Bialoszkurszky csoport nagyobb szabásu nyomozást kezdett meg és erre való tekintettel kérte kihallgatásuk elhalasztását. Dr. Dohány Gyula ügyész erre való tekintettel a tárgyalás további során még egyszer fogja indítványozni Czövek és Bialoszkurszky megidézését és kihallgatását.

A keddi tárgyalás egyébként nagyrészt védői előterjesztésekkel telt el. Romanov védő több tanu kihallgatását kérte arra vonatkozólag, hogy Meinxnak tényleg voltak külön földözetlen kiadásai a munkások élelmezésére, akik a vagonirozásnál sokszor éjjeleken át dolgoztak, hogy a típus-vonatok idejében elindulhassanak. Kéri beszerezni ezenkívül a temesvári intendatura azon iratait, amelyekből kitűnik, hogy annak idején az intendatura ugyanolyan árákon vásárolt, mint Meinx.

Csasznak védő a szalonna minőségére vonatkozólag jelent be néhány tanut. Azt kívánja különösen igazolni, hogy a szalonnát nem azért mosták, mintha rossz lett volna, hanem mert a nagy melegben megolvadt rajta a só és így piszkos volt.

Dr. Dohány Gyula ügyész szerint a Csasznak védő által kért tanu kihallgatásának nincsen akadály. Romanov védő tanuának kihallgatása azonban fölösleges. Nem kétli, hogy Meinxnak voltak külön kiadásai, földözetlenek, de erre saját vallomása szerint is elég lett volna 3000 korona. A többi így megtartotta. A temesvári intendatura vásárlásai sem irányadóak, mert az a lényeg, hogy Szegeden mennyiért lehetett volna vásárolni és nem, hogy Temesvárott mennyiért vásároltak.

A hadbíróág Romanovnak a bizonyítás kiegészítésére vonatkozó indítványát elutasította, miután a bizonyítani kívánt tényeket tisztázottnak látja, a Csasznak védő által kihallgatott tanu megidézését elrendelte.

Védő előterjesztésére a bíróság megkezesi a temesvári intendaturát olyan irányban, hogy adott-e földhatalmazást Meinxnak a zabnak 21 koronájával való vásárlására? Fölme

Superlör prima K 17.—
Caramella K 18.—
Kapható Bokornál Valéria-tér.